Τα αίτια της οικονομικής κρίσης (Μητροπολίτης Διοκλείας Κάλλιστος Ware)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 13 Ιουνίου, 2012

Πώς βλέπει και αναλύει τα "πίσω" από την κρίση, ένας Ορθόδοξος Βρετανός Επίσκοπος, ο Μητροπολίτης Διοκλείας Κάλλιστος Ware.

Μητροπολίτης Διοκλείας Κάλλιστος Ware: ‘’Είναι η πρώτη φορά που επισκέπτομαι την Ελλάδα από τότε που η οικονομική κρίση έλαβε τις σοβαρές διαστάσεις που έχει σήμερα. Βέβαια η οικονομική κρίση δεν αποτελεί μόνο ελληνικό φαινόμενο. Επίσης έχουμε πολλά προβλήματα στη Βρετανία και ίσως υπάρχει μία γενική κρίση σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες.

Δεν είμαι οικονομολόγος και δεν μπορώ να εκφέρω άποψη για τους οικονομικούς λόγους, αλλά σε οποιαδήποτε κρίση αυτού του είδους πρέπει να... κοιτάμε πέρα από την επιφάνεια και πέρα από τους τεχνικούς λόγους και πρέπει να προσπαθήσουμε να διακρίνουμε τα πνευματικά αίτια.

Το καπιταλιστικό σύστημα διανύει μία κρίση στις λεγόμενες ‘’αναπτυγμένες χώρες’’, οι άνθρωποι στερούνται τις βασικές τους ανάγκες και εδώ στην Ελλάδα γνωρίζω ότι υπάρχουν άνθρωποι που πεινούν, που βρίσκονται στα όρια της απελπισίας, που δεν έχουν τίποτα να φάνε. Τώρα γιατί συμβαίνει αυτό σε χώρες που θεωρούνταν ως ‘’αναπτυγμένες’’ υπάρχει ένας βαθύτερος λόγος. Αρχικά το πρόβλημα, σύμφωνα με τη δική μου άποψη, ξεκινάει από το γεγονός ότι δεν κάνουμε διάκριση στο ‘’τι θέλω’’ και στο ‘’τι χρειάζομαι’’. Θέλω πολλά πράγματα, αλλά τα χρειάζομαι όλα;

Η αξίωση στην κοινωνία στη Δύση ήταν ότι πρέπει να έχουμε μια συνεχή αυξητική πορεία όσον αφορά την οικονομική μας ευημερία. Ότι οι άνθρωποι πρέπει να έχουν όλο και περισσότερα υλικά αγαθά. Ίσως θα πρέπει να αλλάξουμε τρόπο σκέψης. Υπάρχουν τόσα πράγματα που προσδοκούμε να έχουμε και τα απαιτούμε, τα οποία όμως δεν χρειαζόμαστε πραγματικά. Έτσι το πρώτο πράγμα που πρέπει να ξεκαθαρίσουμε είναι το τι θέλω και το τι χρειάζομαι. Οι άνθρωποι οπωσδήποτε χρειάζονται φαγητό, ρουχισμό, μια κατοικία. Χρειάζονται επίσης περισσότερα από αυτά, που θα τους δώσουν ελπίδα και χαρά στην καθημερινή τους ζωή. Αλλά δεν μπορούμε να συνεχίσουμε πιστεύοντας ότι χρόνο με το χρόνο θα πρέπει συνεχώς να αποκτούμε περισσότερα υλικά αγαθά. Πρέπει να μάθουμε να λέμε ‘’αρκετά, ως εδώ’’,

δεν χρειάζομαι όλα αυτά τα επιπλέον πράγματα. Μπορώ να ζήσω και χωρίς αυτά.

Τα αποθέματα του κόσμου δεν είναι ανεξάντλητα. Το πρόβλημα είναι ότι είναι άνισα κατανεμημένα. Πολλοί άνθρωποι έχουν πολυτέλειες, που δεν χρειάζονται πραγματικά και αυτό σημαίνει ότι κάποιοι άλλοι πεινάνε. Οπότε ας κάνουμε αυτόν τον διαχωρισμό. Πρέπει να σταματήσουμε να λέμε ‘’επιθυμώ να έχω περισσότερα’’ και να λέμε ‘’έχω αρκετά’’.

Και χρειαζόμαστε, νομίζω, να μοιραζόμαστε πολύ περισσότερο, όχι μόνο στο εσωτερικό κάθε χώρας αλλά και μεταξύ άλλων χωρών. Στη Βρετανία βέβαια ο διαχωρισμός μεταξύ πλουσίων και φτωχών γίνεται όλο και μεγαλύτερος. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να το λάβουμε υπόψη μας. Κάτι γίνεται πολύ λανθασμένα στην κοινωνία μας, αν όλο και περισσότερα αγαθά και προνόμια συσσωρεύονται στα χέρια όλο και λιγότερων ανθρώπων.

Έτσι, λοιπόν, χωρίς να θέλω να φανώ πολύ ‘’θεολογικός’’ πρέπει να πω ότι αυτό που απαιτείται είναι μετάνοια, με την κυριολεκτική έννοια της λέξης, που σημαίνει αλλαγή του νου. Χρειαζόμαστε ένα καινούριο τρόπο αντίληψης του εαυτού μας και των άλλων ανθρώπων, έναν καινούριο τρόπο αντίληψης της κοινωνίας μας. Χρειαζόμαστε ένα είδος ‘’κοινωνικής’’ μετάνοιας, το οποίο θα σημαίνει ταυτόχρονα για καθένα από εμάς προσωπική μετάνοια. Μια οικολογική μετάνοια, καθώς μια πλευρά της σημερινής κρίσης αποτελεί και το γεγονός ότι δεν έχουμε πλέον μια αρμονική σχέση με το περιβάλλον γύρω μας. Πρέπει να κάνουμε μια καινούρια αρχή και να σκεφτούμε ξανά. Ο Κύριός μας, είπε ότι ο άνθρωπος δεν θα ζήσει μόνο με το ψωμί. Αλλά ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει χωρίς ψωμί. Ο Ρώσος φιλόσοφος Νικόλαος Μπερντιάγεφ είπε ότι το ψωμί για τον εαυτό μου είναι μια υλική επιδίωξη, το ψωμί για τον πλησίον μου είναι μια πνευματική επιδίωξη.

Συνεπώς αυτό είναι το πνεύμα μέσα από το οποίο θέλω να βλέπω την κρίση. Πρέπει να αναλογιζόμαστε την ευθύνη μας απέναντι σ’ αυτούς που έχουν ανάγκη, που δεν έχουν αρκετό ψωμί για να φάνε, που πεινάνε. Και πρέπει να αλλάξουμε τη δική μας νοοτροπία και να ξεκινήσουμε ξανά διαχωρίζοντας τις επιθυμίες μας από τις ανάγκες μας’’.

(Πηγή: agioritikovima.gr)